

Hem>Rättsliga åtgärder>Europeisk civilrättslig atlas>Småmål

Småmål

Tyskland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Den domstol som är behörig att meddela avgöranden i ett europeiskt småmålsförfarande är den lokala domstol (*Amtsgericht*) som fastställts i enlighet med reglerna om territoriell behörighet.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Följande kommunikationsmedel är tillgängliga överallt: post, inklusive budfirma, fax, personlig leverans eller ingivande av fordran på domstolens mottagningsenhet (*Rechtsantragstelle*).

Dessutom kan skriftliga fordringar inges i elektronisk form i alla delstater (*Länder*) till vissa domstolar och till alla federala domstolar. I så fall måste den person som lämnar in den elektroniska handlingen identifiera sig med en godkänd e-signatur. Detta kräver särskild programvara, ett kort med e-signaturen och tillhörande kortläsare. Deltagande domstolar kan även kontaktas av andra domstolar via gränssnittet eCodex. Information om vilka domstolar som tillåter elektronisk åtkomst finns på <http://www.justiz.de/> och <http://www.egvp.de/> eller på de enskilda domstolarnas webbplatser.

Från och med den 1 januari 2018 blir det möjligt att inge elektroniska handlingar till alla delstater och federala domstolar, enligt § 130a i den reviderade civilprocesslagen, förutsatt att den person som lämnar in handlingen har identifierat sig med godkänd e-signatur, eller har undertecknat handlingen och översänt den via ett säkert kommunikationsmedel. Med säkra kommunikationsmedel avses:

1. den tyska e-förvaltningstjänsten "DeMail" med autentisering av sändare (*absenderbestätigt*),
2. den särskilda e-brevlådan för advokater (beA),
3. den särskilda e-brevlådan för offentliga myndigheter (beBPO).

De tekniska parametrarna för översändning av elektroniska handlingar ska fastställas i en federal förordning som ska träda i kraft senast den 1 januari 2018.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

De lokala domstolarna är behöriga att ge praktisk hjälp i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 861/2007 i dess ändrade lydelse. Praktisk hjälp tillhandahålls av relevant personal enligt organisationsschemat, främst personal som arbetar på mottagningsenheterna eller i informationsdiskarna. Information om behöriga lokala domstolar och kommunikationsmedel hittar du i den europeiska rättsliga atlasen. Se led a ovan.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Enligt § 174.1 och 174.2 i civilprocesslagen kan en rättshandling delges via fax, mot mottagningsbevis, till en advokat, en notarie, en exekutionstjänsteman (*Gerichtsvollzieher*), en skatterådgivare eller någon annan person som tillhör en betrodd yrkeskategori, en offentlig myndighet, ett företag eller ett offentligrättsligt organ.

Enligt § 174.3 får elektroniska handlingar också delges dessa personer. Samma sak gäller andra parter i en rättsprocess, förutsatt att de uttryckligen har gett sitt samtycke till att handlingarna översänds i elektronisk form. Handlingarna måste ha försetts med en elektronisk signatur och måste skyddas från att komma till obehöriga tredje parter kännedom. Handlingar får även översändas med "De-Mail".

Från och med den 1 januari 2018 blir det möjligt att skicka elektroniska handlingar via en säker överföringskanal (*sicherer Untermittlungsweg*) i den mening som avses i § 130a i civilprocesslagen, i stället för att använda e-signatur. Ovannämnda personer blir tvungna att inrätta en säker överföringskanal för delgivning av elektroniska handlingar. Bevis på elektronisk delgivning sker genom ett elektroniskt mottagningsbevis i ett strukturerat, maskinläsbart format. För detta ändamål kommer domstolen att tillhandahålla en uppsättning uppgifter när den delger handlingen.

Bekräftelse på mottagandet enligt § 13 och § 174.3 i civilprocesslagen kan ske på de sätt som angavs i led b ovan.

För närmare detaljer se led b.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Efter införandet av § 31a.1 första meningen i den federala lagen om reglering av advokatycket (BRAO) är det federala advokatsamfundet skyldigt att inrätta en särskild e-brevlåda för varje advokat i Tyskland. Ett av målen med § 31a är att se till att varje advokat i Tyskland kan nås på elektronisk väg. Den särskilda e-brevlådan för advokater inrättades den 28 november 2016.

För närvarande är advokaterna emellertid inte skyldiga att använda e-brevlådan. I stället anges i § 31 i förordningen om förteckningen över advokater och deras e-brevlådor (*Rechtsanwaltsverzeichnis- und -postfachverordnung*) att fram till den 31 december 2017 behöver information som tagits emot via den särskilda e-brevlådan för advokater endast beaktas om brevlådans ägare har gett sitt förhandsgodkännande. Syftet med denna period av frivillig användning är att ge advokater möjlighet att fasa in den nya tekniken och se till att brevlådan fungerar på ett smidigt sätt innan användningen blir obligatorisk. Från och med den 1 januari 2018 läggs en ny punkt 6 till i § 31a BRAO. I denna förpliktas alla advokater att vederbörligen ta del av all information som skickas till deras särskilda e-brevlåda för advokater. Ett ändringsförslag med det syftet ingår i förslaget till lag om genomförande av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer och om ändring av andra bestämmelser avseende advokatycket (se *Bundestagsdrucksache* 18/9521, s. 9 och 107 och följande sidor). Detta område regleras även av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar).

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Domstolsavgifterna för det europeiska småmålsförfarandet omfattas av lagen om domstolskostnader (GKG).

Domstolsavgifterna tas ut av domstolen mot en särskild faktura (*Gerichtskostenrechnung*). Avgifterna ska betalas när ansökan om att inleda förfarandet inges, även om förfarandet kan fortsätta även om betalningen uteblir.

Förutom sökanden är alla som domstolen förpliktar att betala, eller alla som är eller blir betalningsskyldiga på grund av en uppgörelse, skyldiga att betala domstolsavgifter.

De specifika avgifterna anges i den avgiftstabell som fogats som bilaga till lagen om domstolskostnader (KV-GKG). Nummer 1210 KV-GKG anger en avgiftstaxa på 3,0 avgiftsenheter för det europeiska småmålsförfarandet. Om förfarandet avslutas i förtid sätts avgiftstaxan ned till 1,0 enheter (nummer 1211 KV-GKG).

Avgiften fastställs utifrån det belopp som ärendet rör, i regel samma belopp som fordran är på. Om det utöver huvudfordran finns accessoriska fordringar (ränta eller kostnader) beaktas inte de accessoriska fordringarna.

Följande avgifter tillämpas:

Belopp upp till euro	Taxa 3,0 euro	Taxa 1,0 euro
500,00	105,00	35,00
1 000,00	159,00	53,00
1 500,00	213,00	71,00
2 000,00	267,00	89,00
3 000,00	324,00	108,00
4 000,00	381,00	127,00
5 000,00	438,00	146,00

Förutom dessa avgifter ska även kostnader för vittnen, sakkunniga eller tolkar betalas.

Betalning kan göras via banköverföring. Kontouppgifter meddelas av domstolens ekonomiavdelning samtidigt som den skickar ut begäran om betalning.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Ett vanligt överklagande (*Berufung*) kan inges mot domar i första instans i enlighet med bestämmelserna i civilprocesslagen, särskilt § 511 och följande paragrafer. Sådana överklaganden måste inges inom en månad. Denna period räknas från den dag den fullständiga domen delgavs. Den domstol som är behörig att pröva överklaganden av domar i europeiska småmålsförfaranden är behörig regional domstol (*Landgericht*) enligt reglerna om territoriell behörighet.

Ett avgörande angående ett överklagande som meddelas av en regional domstol kan bli föremål för en resningsansökan om den aktuella regionala domstolen tillåter detta. En resningsansökan (*Revision*) måste tillåtas enligt § 543.2 i civilprocesslagen om målet är av grundläggande betydelse eller om resning krävs för att utveckla rätten eller för att säkerställa en enhetlig rättspraxis.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Enligt § 1104.1 i civilprocesslagen ska, om kraven i artikel 18 är uppfyllda och på begäran, förfarandet fortsätta där det befann sig innan domen meddelades. Behörig domstol är den domstol som prövade den ursprungliga talan.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Endast tyska får användas. I områden med sorbisk befolkning får sorbiska talas i domstolen.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

För information om vilka myndigheter som är behöriga beträffande verkställighet, se faktabladet "[Förfarande för verkställande av en dom](#)". Den domstol som är behörig för beslut enligt artikel 23 är den domstol som ansvarar för prövningen i huvudförfarandet

Senaste uppdatering: 28/11/2018

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.